

A kábítószer-szindikátus

Írta: G. PRODÖHL

Fordította: Szentirmai László

(2) A nyugati sajtó »az emberiség ostarának« nevére a kábítószer. Az ENSZ külön osztályt szervezett a kábítószer-csempészet ellenőrzésére, de a nyugati országok titkosrendőrségét összefogó nemzetközi fedőszerv, az INTERPOL is ezen a területen foglalkoztatja leg több ügynökét. Az óriási szervezet ellenére a kábítószer-szindikátus milliárdos haszna évről évre növekszik. Hiába dolgoznak a beszállított rendőrtisztviselők sokszor életük kockázatával, a letartóztatott közvetítő kereskedők szállítmányának eldobásával csökkenti ugyan valamelyik világörösök, káin, vagy heroinforgaszatát, de a letartóztatottak helyébe új ügynök lép. A »kis halakon« keresztül még nem sikerült elegendő bizonyítékot találni a szindikátus vezetői ellen.

11500 tonna ópium, »eltűnt«

A negyvenes évek vége óta az USA egykori kémelhárító tisztje, Charles B. Siragusa áll az FBI és az INTERPOL kábítószer osztályának élén. Ha bárhol a világban valamelyik ország rendőrsége kábítószer-csempészt tartóztat le, legyen az Tangerben vagy Trisztben, néhány óra múlva megérkezik az amerikai légierő egyik különrepülőgépe Siragusával és vezérkarával a fedélzetén, és azonnal megkezdik a kihallgatást.

Az INTERPOL tisztjei az utóbbi években több millió kilométer légiutat tettek meg, több száz személyt hallgattak ki, és több ezer kötetre rúg az aktácsomó, de a várt eredmény elmaradt.

Hiába ismeri nev szerint a világ minden rendőrsége a kábítószer-szindikátus két vezetőjét: a nápolyi tengerparton csodálatos fehér márvány villapalotájában élő Lucky Luciano (aki februárban ellenőrizhetetlen hírek szerint épp a konkurrenciához aldozta lett), és a New York-i kikötő »poklának« korlátlan hatalmú urát, Vito Genoveset, a bizonyíték nem elegendő ellenük.

Az ENSZ alosztályának, »Permanent Central Opium Board« jelentése szerint az egész világ ópium- és hasis-termelése meghaladja a 12 ezer tonnát. A gyógyszeriparnak ebből legfeljebb 500 tonnára van szüksége. A többit »nyomtatlanul eltűnik«. Az ENSZ egyik határozata értelmében a közel- és közép-keleti államoknak negyedévenként jelenteniük kellene, hogy mennyit termelnek.

Ez a határozat elsősorban Jordániát, Iránt, Görögországot, Izraelt és Törökországot érinti. Ezeknek az országoknak a kormánya eltitkolja a valóságos termelési adatokat. Ingatlan alapokon álló államháztartásukat az uszadonra tobbáztak addig kábítószerből akarják megerősíteni.

Csempészáru

a tevégyomrában

A feleslegként termelt ópiumot és hasist minden elképzelhető úton-módon megkísérlik Olaszországba szállítani. A Közel-Keletre repülő légitársaságok gépeinek pilótái, stewardessái épp úgy részesül a szindikátus óriási hasznának, mint az apró halászajók és magánjachtok tulajdonosai.

De akárcsak néhány évtizeddel ezelőtt, ma is a tevé az ópiumszállítvány legfőbb teherhordója. Az ültetvényekről tevékaravánok szállítják a hasist a kis földközi-tengeri kikötőkbe. Az ENSZ rendszeresen motorosjárőröket és helikoptereket vetett be a végtelen sivatag ellenőrzésére, néha sikerül egy-egy szállítmányt elfogni, de a karavánok vezetői jobban ismerik az ösvényeket, vízmosásokat.

A karavánok 20–30 tevéből állnak. Ezek közül csak 2–3 szürkésfehér, ún. dhaszteve szállítja a kábítószer. Vízálló zacskóban, a takarmány közé keverve lenyelik velük az értékes rakományt. A megérkezési he-

lyen egyszerűen levágják a tevéket és gyomrukba kivelezzik a több tízezer dollár értékű csomagot.

A kikötőkben, repülőtereken a szindikátus olaszországi közvetítői veszik birtokukba a kábítószer, és szállítják tovább Londonba, Párizsba, Nyugat-Németországba, de mindenekelőtt a legtöbbet fogyasztó országba, az USA-ba.

Siragusa és az ENSZ ellenőrző osztályának vezetői ezekkel a tényekkel tisztában vannak, nem ülnék ölbe tett kezekkel, de a szindikátus ellen foganatosított intézkedések eddig még nem vezettek jelentős eredményre.

A csomag

nem érkezik meg

Néhány hónappal ezelőtt az INTERPOL nagyarányú akcióit tervezett Nizza kikötőjében.

A párizsi központ olyan értesülést kapott, hogy Nápolyból 45 000 dollár értékű csomagot hoz a Marfa nevű magánjacht, és a Hotel Ruhl 333-as szobájában adják át a közvetítőnek. A kábítószer a Marseilleből induló Independence nevű amerikai óceánjárón szállítják tovább New Yorkba. Siragusa mindent előkészített az ügynökök letartóztatására és utána hiába várt...

Az elkészületekről környezetén kívül csak a washingtoni központ tudott... A rejtély néhány nap múlva derült ki. A francia rendőrségi adók több siffrizott szövegű táviratot fogtak fel a tengerparton. A code megfejtése után tudták meg: valóban Nappoly környékéről értesítették a Marfát, washingtoni forrásra hivatkozva, hogy Nizza helyett Marseilleben rakodjon.

(Folyt. köv.)

Rádióműsor

Csütörtök
KOSSUTH-RADIO
4,26 Rákóczi-induló. 4,30 Hírek. 4,40 Vidáman, frissen. Közben: 5,00 Falurádió. 5,30 Hírek. 6,20 Néhány perc tudomány. 6,59 Időjelzés. 7,00 Hírek. 7,10 Új könyvek. 7,30 Műsornapár. 7,59 Időjelzés. 8,00 Műsorismertetés. 8,10 Hasszán és a halászmester. Mesejáték. 8,55 Az MR és Televízió gyermekkorusa énekel. 9,10 Edes anyanyelvünk. 9,15 Kamarazene. 10,00 Hírek. 10,10 Rádió szabadegetem. 10,35 Ádám Jenő népdalfelgöztéseiből. 11,00 Magyar tájak. 11,30 Rosini: A seviliai borbély – a II. felvonás. 11,52 Naprendben. 12,00 Déli harangszó. 12,15 Táncczene. 13,00 A nagyváró élete. IV. 13,10 Egy falu – egy nótá. 13,55 Lukács László verseiből. 14,00 Zenekari muzsika. 14,40 Ha Verne ma körül nézne... 15,00 Hírek, közlemények. 15,05 Időjárásjelentés. 15,10 A 10. Gyermekrádió énekszaklója. 15,30 A kapu. Regényismertetés. 15,50 János vitéz. Részletek. 16,55 Műsorismertetés. 17,00 Hírek. 17,10 Moszkvai tudósítónk jegyzete. 17,30 Erkel operáiból. 17,45 Lányok, asszonyok... 18,00 Az Állami Népi Együttes műsorából. 18,40 Ifjú figyelő. 19,00 Táncczene. 19,50 Jó éjszakát, gyerekek! 20,00 Esti krónika. 20,25 A Magyar Rádió és Televízió szimfonikus zenekarának hangversenye a stúdióban. Közben: 20,55–21,05 Tanítók, tanárok fóruma. 22,00 Hírek. 22,15 Mindenki kedvére! 23

óra 50 A könyv. a kert és a gyermek. 24,00 Hírek. 0,10–0,30 A férj kopogtat. Operatárszletek.

PETŐFI-RADIO
5,00 Reggeli zene. 6,00 Hírek. 6,25 Műsornapár. 6,30 Torna. 8,00–8,10 Hírek. 14,00 Időjárás- és vízállásjelentés. 14,15 Műsorismertetés. 14,20 Mezei csokor. 14,45 Spielhaus: Emlékezés Prágára. 15,11 Ébéd a Zöldfából. Elbeszélés. 15,30 Az Orosz–Svábar–Szilárd-trió játszik. 15,50 A külföldi sajtó hasábjairól. 16,00 Hírek. 16,05 Zenekari muzsika. 16,45 Ezer szó franciául. 16,55 Daltanulás. 17,15 Könyvzenei főtárlat. 18,00 Hírek. 18,05 Öt éve kezdődött... 18,20 Heti hangversenyzás. 19,00 Hírek. 19,05 Hangverseny. Az opera útja című műsor hallgatónak. 19,30 A bronzkapu. Könyvismertetés. 19,45 Dalos találkozó a Petőfi-rádió hullámhosszán. 20,00 10 Verbunkosok. 21,00 Hírek. 21,05 Nyakig a habarcsban. Rádióbohózat. 22,00 Kamarazene. 23,00 Hírek. 23,15 Műsorzárás.

Televízióműsor

18,10 Beszélgetésünk oroszul! 18,30 Kisdobosok műsora. 19,00 A jövő hét műsora. 19,05 Telesport. 19,30 TV-Híradó. 19,45 A csillagok útján. 20,15 A hallgatag bosszúáll. Magyarul beszélő amerikai film. 21,45 Külföldi vendégeink. Virginia Zeani (szopár) és Nicola Rossi-Lemeni (basszus) énekel. 22,05 Hírek. TV-Híradó.

Ülést tartott a TIT országos elnöksége

Szerdán a Kossuth-klubban ülést tartott a TIT országos elnöksége. Dr. Törő Imre akadémikus elnöki megnyitójában az eddig végzett munkát és a soronkövetkező feladatokat ismertette, dr. Kardos László akadémiai levelező tag a TIT elnökhelyettese, az esztétikai nevelés helyzete és feladatai a tudományos ismeretterjesztésben című témát terjesztette elő. Dr. Nagy László kandidátus, a társulat főtitkára, a TIT részvételéről a termelőszövetkezetek patronálásában, továbbá a pártolatók mozgalmának megszervezéséről beszélt.

Az ülést megelőzően a bolgár, illetve a magyar ismeretterjesztő társulat képviselője egyezményt írt alá, amely a két társulat kölcsönös együttműködésének alapelveit szabályozza. — (MTI)

Szórá tesszük

Hiányzik az útjelzőtábla

Jó néhány nappal ezelőtt elvitték — valószínű újrafestés miatt — a jutarúgyár előtt haladó és a városból kivezető, Budapestre futó út kanyarulatából az útjelzőtáblákat. Ebből az idegen gépkocsivezetőknek kellemetlenségük származik, mert útjelzőtábla hiányában sokan nem kanyarodnak a budapesti útra, hanem tovább haladnak a különben kitűnő dorozsmai úton. A tévedés azután több-kevesebb kilométer után derül csak ki.

Az illetékeseknek feltétlenül és késedelem nélkül gondoskodniuk kell arról, hogy visszakerüljenek helyükre a táblák, s jelezzék, merre vezet az út Budapestre, Dorozsmára.

Október: múzeumi hónap

Erdei Dezső szobrászművész hagyaték kiállításának megnyitásával ma kezdődik Csongrád megyében és Szegeden a múzeumi hónap gazdag eseménysorozata. Mi tette szükségessé ennek megrendezését, mi a múzeumi hónap tartalma, célja?

A múzeumok életében az utóbbi időben fontos változások történtek. Ezek közül a legjelentősebb, hogy a minisztérium hatásköréből tanácsai kezelésbe kerültek. Megalakult a Csongrád megyei múzeumok igazgatósága is. Ez a változás azonban nem egyszerűen adminisztrációs jellegű volt, hanem tartalmi vonatkozásokkal is együtt járt, s hatással volt és van a múzeumok munkájának alakulására. Mithozzá úgy, hogy a jövőben jelentősen fokozódik a múzeumok előtt álló népművelési lehetőségek kihasználásának követelménye. Vagyis a múzeumoknak még jobban be kell épülniük a népművelés rendszerébe.

A múzeumi munka felelőssége rendkívül nagy. 1961-ben negyvmillió látogatójuk volt a fővárosi és a vidéki múzeumoknak. Hazánk e téren Csehszlovákia után második a világon. Ezt az óriási érdeklődést egyre javuló munkával kell

kiegészíteni, s ez csak úgy lehet, ha a múzeumok munkájában nagyobb szerepet kapnak a népművelési tevékenységek. Összegyűjtött értékekből az eddigieknél többet kell bemutatni a közönségnek, az eddigieknél vonzóbb, színesebb formában kell közreadni tudományos eredményeiket.

A múzeumi hónap ezeket a változásokat fejezi ki. Azt dokumentálja, hogy a múzeumok szívesen vállalják a fokozottabb népművelési feladatokat. Ezt szolgálják októberben Szegeden is a kiállítások és előadások.

Magától értetődik: mindez nem veszélyezteti a múzeumok tudományos munkáját. Ilyen tevékenységre nyilvánvalóan ezután is szükség lesz. Egyrészt azért, mert ez alapja a színvonalas népművelésnek, másrészt pedig azért, mert néhány tudományágat kizárólag csak a múzeumok gondoznak. Bizonyos azonban, hogy a népművelés és a tudományos munka között helyesebbé, jobbá válnak majd az arányok. Ez pedig hasznára lesz annak a fő törekvésünknek, hogy a jövőben erőteljesebb ütemben haladjunk előre népünk kulturális színvonalának emelésében.

Vásárhelyi őszi tárlat

A nagy művészeti múltú és jelenleg is élénk képzőművészeti élettel rendelkező Hódmezővásárhelyen már kilencedik alkalommal rendeznek őszi tárlatot. A IX. Vásárhelyi Őszi Tárlatot a Tornyai János Múzeum és a budapesti Műcsarnok közösen rendezi. Unnepléyes megnyitó október 7-én, vasárnap déli 12 órakor lesz a Tornyai János Múzeumban. Megnyitó beszédet Siklós János, az MSZMP me-

gyei bizottságának titkára mond, majd utána Bán Rozália, a hódmezővásárhelyi tanács elnöke adja át a Tornyai-émlékplakettet.

Ugyancsak vasárnap délután 3 órakor nyílik meg a vásárhelyi művészek kiállítása az Előre Termelőszövetkezetben azzal a céllal, hogy még jobban felkeltse a termelőszövetkezeti gazdák érdeklődését a művészetek iránt.

zsalált neki. A szakértésak eltűnték, hogy Brunner művezető risztelen az újításokból, akár csinált benne valamit, akár nem. Gulácsy mindent tudott, de ő akkor még nem írta igazgatóját, csak később, amikor hírvélte, hogy Török igazgatót legfőldül kiejtették a pikszisből. Akkor aztán akcióba kezdett Lakatos, a főmeos, beszállt a jétkéba Szegvári főmérnök, sőt, Haverle is, nem különben az üelnökség fele kacsingató Bárány, a bizalmi... Hát nem aljasak?... — Hagyja őket a fenébe, pajtikám! — röhögött neki. — Hehe! — röhögött fel az uborkaorrú. — Szakikám, tudja, hogyan fogják elintézni?... Így — s negyvenhatos lábát az asztal alól kilökte mutatta.

— Brunner a bizalminak azt mondta: fognak még a hangoskodók retirálni.

— Maga is hangoskodott?

— En csak a hamisság ellen vagyok.

— Na lássa!... Most aztán be van tojva, mi?... — Van az öregisten!

Nem éppen épületes diskurzusuknak a záróra vetett véget. Borsos kissé dülöngélve hazagyalogolt.

— Lehet, hogy Brunner kirugat? — morfondírozott egész úton, s mennél többször tette fel magának a kérdést, annál jobban hitt ebben a lehetőségben. Mire ügyvel-bajjal kinyitotta a kertkaput, már szorongva gondolt a holnapra.

Borsosné nem aludt. Kint a konyhában várta urát. Némán a megdöbbenéstől, elébe tette a melegen tartott ételt, majd hangtalanul sarkonfordult. A férfi nem nyúlt a vacsorához. Felkelt, odaállt a borotválkozótükrö elé. Nézte borostás arcát, karikás szemét, s tisztán hallotta az uborkaorrú korholását:

— Lássa, ez marhaság volt magától!...

— Azt hiszi?

— Azt, azt!

Bentről kihallatszott legkisebb lánya köhögése. Egy pillanatra elszállt fejéből a gőz. Arca most még izesztöbbször tűnt, mint az imént. Fénytelen szem kétségbeesetten meredt rá vissza a tükröből.

— Holnap visszakerem a jelentést Haverlétől — mondta ki félhangon, s megint a mély barázdákat vizsgálta fakó arcán.

— Igen, visszakerem — sziszegte újra, meg újra, s szeme néhány pillanatra elhomályosult. Mikor a tükrör ismét kitisztult, gyanakvással és megvetéssel nézte benne önmagát. Már hangosan társalgott a pimaszul és hülyén vigyorgó idegennel, s hogy el ne essen, hasát nekidöntötte a mosdóállványnak.

— Borsos úr, holnap kimagyarázokodik Haverlénél!...

— Soha!...

— És ahogy egy kiesembertől illik, Borsos úr kezét csókol Brunnernek... Érti, Borsos úr?... Kezet csókol Haverlénnek... Borsos úr?... Érti ugyebár?... Hogyne értené, hiszen magának családja van Borsos úr!...

Szinte már üvöltve nyúlt a tükrökhöz, hogy göröcsös fájdalomban a földhöz vágja. Keze félúton megállt, mint a dezertőr, aki ellenállás nélkül megadja magát. Aztán undorral kiköpt. Egyenesen bele a tükrör közepébe.

Ennyi kritikája még volt.

— Azt hiszi? — lepódott meg Borsos.

— Azt, azt!

— En pedig nem tágitok... Brunner jött, hogy sikáljuk el a dolgot... A bizalmi is benne van, Haverle is hajlik rá, Brunner még óráberemelését is ígért!...

— Fontos, szakikám, hogy magát békén hagyja.

— Nekem semmi közöm hozzájuk... Legfőkébb annyi, hogy tanúja voltam, amikor a söröcsémét levágta...

— Risztelt!...

— Risztelt, az anyja keservit!... Aztán följelentettem.

— Lássa, ez marhaság volt magától! — nyilvánította véleményét az uborkaorrú és egyből kiitta poharát.

— Azt hiszi? — lepódott meg Borsos.

— Azt, azt!

— En pedig nem tágitok... Brunner jött, hogy sikáljuk el a dolgot... A bizalmi is benne van, Haverle is hajlik rá, Brunner még óráberemelését is ígért!...

— Fontos, szakikám, hogy magát békén hagyja.

— Nekem semmi közöm hozzájuk... Legfőkébb annyi, hogy tanúja voltam, amikor a söröcsémét levágta...

— Risztelt!...

— Risztelt, az anyja keservit!... Aztán följelentettem.

— Lássa, ez marhaság volt magától! — nyilvánította véleményét az uborkaorrú és egyből kiitta poharát.

— Azt hiszi? — lepódott meg Borsos.

— Azt, azt!

— En pedig nem tágitok... Brunner jött, hogy sikáljuk el a dolgot... A bizalmi is benne van, Haverle is hajlik rá, Brunner még óráberemelését is ígért!...

— Fontos, szakikám, hogy magát békén hagyja.

— Nekem semmi közöm hozzájuk... Legfőkébb annyi, hogy tanúja voltam, amikor a söröcsémét levágta...

— Risztelt!...

— Risztelt, az anyja keservit!... Aztán följelentettem.

— Lássa, ez marhaság volt magától! — nyilvánította véleményét az uborkaorrú és egyből kiitta poharát.

— Azt hiszi? — lepódott meg Borsos.

— Azt, azt!

— En pedig nem tágitok... Brunner jött, hogy sikáljuk el a dolgot... A bizalmi is benne van, Haverle is hajlik rá, Brunner még óráberemelését is ígért!...

— Fontos, szakikám, hogy magát békén hagyja.

— Nekem semmi közöm hozzájuk... Legfőkébb annyi, hogy tanúja voltam, amikor a söröcsémét levágta...

— Risztelt!...

— Risztelt, az anyja keservit!... Aztán följelentettem.

— Lássa, ez marhaság volt magától! — nyilvánította véleményét az uborkaorrú és egyből kiitta poharát.

— Azt hiszi? — lepódott meg Borsos.

— Azt, azt!

— En pedig nem tágitok... Brunner jött, hogy sikáljuk el a dolgot... A bizalmi is benne van, Haverle is hajlik rá, Brunner még óráberemelését is ígért!...

— Fontos, szakikám, hogy magát békén hagyja.

— Nekem semmi közöm hozzájuk... Legfőkébb annyi, hogy tanúja voltam, amikor a söröcsémét levágta...

— Risztelt!...

— Risztelt, az anyja keservit!... Aztán följelentettem.

— Lássa, ez marhaság volt magától! — nyilvánította véleményét az uborkaorrú és egyből kiitta poharát.

— Azt hiszi? — lepódott meg Borsos.

— Azt, azt!

— En pedig nem tágitok... Brunner jött, hogy sikáljuk el a dolgot... A bizalmi is benne van, Haverle is hajlik rá, Brunner még óráberemelését is ígért!...

— Fontos, szakikám, hogy magát békén hagyja.

— Nekem semmi közöm hozzájuk... Legfőkébb annyi, hogy tanúja voltam, amikor a söröcsémét levágta...

— Risztelt!...

— Risztelt, az anyja keservit!... Aztán följelentettem.

— Lássa, ez marhaság volt magától! — nyilvánította véleményét az uborkaorrú és egyből kiitta poharát.

— Azt hiszi? — lepódott meg Borsos.

— Azt, azt!

— En pedig nem tágitok... Brunner jött, hogy sikáljuk el a dolgot... A bizalmi is benne van, Haverle is hajlik rá, Brunner még óráberemelését is ígért!...

— Fontos, szakikám, hogy magát békén hagyja.

— Nekem semmi közöm hozzájuk... Legfőkébb annyi, hogy tanúja voltam, amikor a söröcsémét levágta...

— Risztelt!...

— Risztelt, az anyja keservit!... Aztán följelentettem.

— Lássa, ez marhaság volt magától! — nyilvánította véleményét az uborkaorrú és egyből kiitta poharát.

— Azt hiszi? — lepódott meg Borsos.